

MENNY ELŐSZOBÁJA

Pecznyík Pál

Menny előszobája, ősi földünk úgy lett,
hogy rá: Isten Fia, lehozta a mennyet!
Jézus utat képez, mennyország – föld között,
sorsunkat vállalva, testünkbe öltözött.
Isten Bárányaként, kereszten elvérzett!
Így vált valósággá, mit irántunk érzett.
Mentő szeretetét! Bűnben el ne vesszünk,
Benne elrejtőzve, Atyjához mehessünk.
Menny előszobája, ám csak azok tere,
kiknek szív - oltárán, Jézusnak van helye!
Megváltott hívei, már itt, mennyben élnek,
hiszen részesei, a mennyei fénynek.
Világ fénye, bája, bár csábítja őket,
de Jézus megvédi, a mennybe menőket.
Kapcsolatban állnak, mennyország Urával,
énekük, imájuk, trónusához szárnyal.
Menny előszobája: csak átszálló helyük,
ide várják Jézust, hogy felszálljon velük,
ama dicső honba, hova régtől vágnak,
hiszen gyermekei, az égi Királynak!
Aki fenségével, eget – földet betölt,
Kinek szava nyomán, néha megreng a föld!
Menny előszobája, nem áll fent örökké,
tűzben megsemmisül, s nem épül fel többé.
De hívő lakói, biztonságban lesznek,
s a menny örömében, örökké részt vesznek.
Körülveszi őket, csodás panoráma,
szebb az, mint az ember, legszebb földi álma.
Ajukon nem hal el sem ima, sem ének,
örömeire Isten, szerető szívének.

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. I. 23.